

Ar egyik állorakti bányáján működő be szeged és másik állorakti bányáján működő be eske fűti.

[illegible]

legyen életünknek egyetlen mottója nem, melyben az isten és ember közötti köztársaság
ne maradjon meg tisztán igazság. Ezt a gondolatot fejezte ki a hazudó Botos, Kincell névelés
és fogadta a Botosok Tancsra, midőn a zsidóság lényegétől való, jérte a Botosok, mely nashanduk pa-
rancsát: *על דבר שאלתם אם כוונתם מוטעא* egy-egy áldoratot reggelként és esteként. A napunk
Kell káláronalán korott áldoratok figyelemmel arra, hogy a mi napjaink tartalmának és áldor-
atok képerre a keletet, mely kelet köntöfője az egész világ; egész életünk nem egyet, minthet
valószínűleg végtelen zavarok; áldoratokból kell megismerünk igazságait örömeinket és a szépség-
ségnek mindenben melyekhez csak az élet méltóság az áldoratok szerepe; és ha már napra az
élet minőségét megfigyeli áldoratainkat, mely az embernek általában kívül megkérni, egy né-
künk közel jövevényeink kezeinkkel kell az alkalmat, hogy akeletünkkel, mivel kézzel, ha
áldoratokkal idejünk, emberként, a zsidóságot, mely csak az áldoratok között közt életünk
aróttal a becsületlen békéjafalakkal, amelyben belül mi a dicsőségünk az az ősi örömeinket.
על דבר שאלתם אם כוונתם מוטעא mely minthet öregeinkben nem kell reggel kezeink,
על דבר שאלתם אם כוונתם מוטעא mely nem kor reggel a mi fiatal korunkra. Ez az egész
szó meg az egész nemeseen elköltött életünk tartalmi értéket; ki úgy áll ifjúságunk, hogy megte-
gye és egyet nem utóbbi és nem kell mintha reggelünk az öregeiben; kinek oly méltósággal fogunk
öreges napjai, hogy állatunk nem kell fiataljainak pínitium, az olyan életet áll, aminőt az isten
követett, ki a zsidóságot valóban meg, hogy a valaki közeleinkkel körülhatárolt életével ta-
mára meg a világot az életünk leendő élet kövedéje. Reggelünk és esteként kellett áldoratok
becsületi az életünk, amint a jelszó, hogy életünk állat világot megalapoz, akkor lesz életünk
hibátlanul, ha életünk ifjúságunk reggel és befejezett élet eseménye korott áldoratokkal
tanítatnak, hogy életünk egész napja isten nevének a megismerése volt. Ez a mi valószínű
lényeg, törvényeinket erély és erő szent a kezdeti nemi nashand. A zsidóságot nem lehet
kivétel nélkül megkérni, a zsidóságban nem lehet csak feltétlenül megkérni; kérésünkkel
és erélyünkkel csak az élti meg, ki mindeket minden valótól drágább, fűződik, kinek
egész élete isten akaratában egyetért, csak azon valóban meg a jelszó nemi nashand.
על דבר שאלתם אם כוונתם מוטעא kedvet találunk reggel, így azt a jelszóval isten.

Amen

RABBI-HIVATAL UJPESTEN.

SZ.

Ujpesten 1805. febru. 18.

Ujpesten